

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Cantori, & magistro P. de Corbolio Parisiensi Canonico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

constitutionem Metropolitanis indulsit ut eos qui consecrari contempserint, post præfinitum tempus ex illius constitutionis licentia possint deicere, ut nusquam de cetero valeant consecrari. Nec dicitur Eccle. viduata, quasi sponsum non habeat; sed quia cum sponsus ejus nondum sit consecratus, adhuc quoad quædam quasi viri manet solatio destituta. Ne verò novum aliquid super hoc statuere videamur, quod contra venerabilem fratrem nostrum Patriarcham Antiochenum & L. Tripolitanum dictum Episcopum in simili casu sedes statuit apostolica, præsentibus literis fideliter duximus exprimendum. ANTIOCHE-NO Patriarchæ &c. Cum ex illo &c. *Extat supra numero L I.*] L. dicto Tripolitano Episcopo. Cum ex illo &c. *Extat supra numero L I I.]* Datum Romæ apud S. Petrum V. Kalend. Maij.

E P I S C O P O , C A N T O R I ,
& magistro P. de Corbolio Parisiensi
Canonico.

Epist. 119.
V. Bernardus de
Insula in Cano-
nicatu Tornacensi per illos
defendatur.

CONFIRMATIONIS nostræ manum in his quæ per prædecessores nostros non sine maturitate consilij novimus instituta, necnon & ex eorum auctoritate pariter & mandato fortita sunt effectus debiti complementum, non tantum libenter apponimus, verum etiam in eos qui ad institutiones hujusmodi eludendas in contradictionis & rebellionis aculeum eriguntur, graviter, sicut tenemur, insurgimus ad vindictam, ut sic rebellium & superbiorum contumacitas elidatur, & Ecclesiæ Romanæ institutio, submoto cujuslibet temeritatis obstaculo, sua gaudeat libertate. Tenor siquidem literarum dilecti filij H. Decani Parisiensis, quas felicis recordationis Cælestino Papæ prædecessori nostro tanquam nobis directas accepimus, nos instruxit, quod mortuo in Vrbe bonæ memoriæ magistro Henrico de Sognies Canonico Tornacensi Ecclesiæ præbendam ejus dilecto filio Bernardo Clerico de Insula de sedis apost. benignitate concessit, eumque de ipsa per annulum propria manu investiens, præbendam ipsi confirmavit eandem. Super quo tam venerabili fratri nostro Tornacensi Episcopo quam dilectis filiis Decano & Capitulo Tornacensi, districtè præcipiendo mandavit ut factum suum in hac parte irrefragabiliter observantes, præfatum

Bernardum in suum Canonicum admitterent & in fratrem; inhibens etiam illis ne ad præbendam illam aliquem alium in fratrem assumerent. Scripsit tam præfato Decano quam bonæ memoriæ P. Cantori Parisiensi cum districtione præcepti, ut eis in hujus mandati executione cessantibus, ipsi auctoritate apostolica suffulti, non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, quæ præmissa sunt exequi non tardarent, atque ipsum in possessionem præbendæ illius corporaliter inducentes, facerent cum nihilominus possessione quæta & integra fructuum perceptione gaudere. Eos insuper qui institutioni ejus ac investituræ tam solemniter factæ se ducebant opponendos, per districtionem ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compescerent, si quid fortè interim in ipsius Clerici præjudicium de illa fuisset præbenda statutum, penitus irritarent. Verum memoratus Decanus, sicut ei de ipsius rescripti auctoritate licebat, solus executioni horum diligenter insistens, non semel sed sæpius suis literis destinatis eo ordine, quo decebat, Episcopum & Capitulum attentè commonuit, ut præceptum apostolicum quantocius adimplerent, dictum B. qui de præbenda Tornacensi vacante per manum apostolicam, sicut dictum est, investituram acceperat, in choro & in Capitulo tam liberaliter quam libenter admitterent, & præbendæ fructus ex integro absque omni difficultate conferrent. Episcopus verò, licet sæpe tam literis quam viva voce commonitus ab eo, ut decuit, semper exhibuit se rebellem, nullatenus volens institutioni apostolicæ consentire. Sed tamen Parisiis veniens, cum prædictus B. vehementer instaret, præsentem te frater Episcopo, necnon & dilecto filio Abbate sanctæ Genovesæ procuratore ipsius Episcopi Tornacensis, cum multis aliis religiosis & honestis personis, post multas altercationes & rationes hinc inde propositas, de communi consilio magistrorum prudentium & jurisperitorum, qui vocati ad litem convenerant decidendam, cum allegationes prædicti Episcopi nullam vim aut vigorem haberent, sæpefatum B. auctoritate apostolica sententialiter in corporalem præbendæ illius possessionem induxit; eo modo laborans quod Decanus ipse totumque Capitulum Torna-

cen. eundem Clericum in fratrem & Canonicum suum communiter receperunt, & adhibitis solennitatibus quæ debent in admittendis Canonicis adhiberi, statim in choro & locum in Capitulo ei libenter assignarunt: ita quod statim & deinceps, sicut & reliqui, juxta consuetudinem Ecclesiæ, plena & integra perceptione fructuum est gavifus. Et ut mandatum apostolicum ex ordine compleretur, idem executor quicquid circa Hulvinum ipsius B. adversarium vel alium ab Episcopo vel quolibet alio fortè fuisset in ejus præjudicium attentatum, cum ipso Capitulo Tornacen. penitus irritavit; solo Episcopo in sua rebellione contumaciter perdurante. Nos igitur quod ab eodem Decano auctoritate apostolica providè super his omnibus est statutum, debitum volentes effectum sortiri, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus si idem Episcopus vel Hulvin. sive alius prænominatum B. Canonicum Tornacen. super illa præbenda, quam ipse tam solenniter est adeptus, post monitionem vestram duxerint impetendum, aut possessionem præbendæ qualibet occasione turbendam, eos per severitatem distractionis ecclesiasticæ omni contradictione & appellatione cessante compescere nullatenus omittatis; nihilominus facientes ut prænominatus Episcopus suum in hoc velit adhibere consensum. Nolumus enim, sicut nec fieri convenit, ut apost. sedis institutio tam solemniter celebrata, & tot tantorumque virorum approbationibus & sententia unanimi roborata, temeritate seu contradictione quorumlibet infirmetur, aut factum, quod de tanti consilij maturitate ac provida consideratione processit, in recidivæ quæstionis scrupulum relabatur. Nullis literis obstantibus harum mentione non habita &c. Quod si omnes &c. tu frater Episcope cum eorum altero &c. Datum Romæ apud S. Petrum III. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

LAMECEN. EPISCOPO,
& G. monacho quondam Episc. Lamecen.
& Priori de Ecclesola.

Epist. 119.
Vt causam inter
Bracatensem
Archiepiscopum

Cum venisset olim ad apostolicam sedem N. Canonicus S. Martini de Castro, nobis exposuit quod bonæ me-

moriam quondam Bracaren. Archiepiscopus de consilio fratrum & Canonicorum suorum assensu, Illustris quoque Portugal. Regis A. & uxoris ejus M. Regina precibus inclinatus, Ecclesiæ sancti Martini de Castro privilegium exemptionis indulgit, & eam ab omni jure episcopali prorsus absolvit. Propter quod possessionem quandam in villa de Molas, & duo casalia in terra de Regaldos, ex quibus tantundem vel eo amplius percipiebat Ecclesia, dictus Archiepiscopus in recompensationem accepit; sicut in privilegio continetur, quod per sedem apostolicam fuit postmodum confirmatum; ita quod eadem Ecclesia Ecclesiæ Romanæ certum censum annis singulis exhiberet. Verum è contra venerabilis frater noster Archiepiscopus Bracaren. asseruit quod eadem Ecclesia, cum adhuc parochialis existeret, & postmodum cum per I. quondam Bracaren. Archiepiscopum facta esset canonica regularis, jura episcopalia Bracaren. Ecclesiæ persolvebat. Tandem verò Canonici ejusdem Ecclesiæ dicto Archiepiscopo duo casalia conferentes, relaxationem juris episcopalis pro parte quadam impetrarunt ab eo. Sed diffensione postmodum super hoc exorta, iidem Canonici casalibus prædictis receptis, jura episcopalia memorato Archiepisc. & successori ejus diutius persolverunt. Adjecit etiam idem Archiepiscopus quod ipse ab eadem Ecclesia, sicut ab aliis monasteriis Bracaren. diocesis, jura parochialia & procuraciones annuas aliquandiu recepisset: quæ cum sibi præsumpsissent postmodum denegare, post primam, secundam, & tertiam commotionem, suspensionis in Priorem & in monasterium interdicti sententiam promulgavit, ac postmodum tam Priorem quam Conventum, quia sententiam ipsam servare volebant, excommunicationi subjecit. Cumque postmodum coram dilecto filio G. sancti Angeli Diac. Cardinale, qui tunc in partibus illis legationis officioungebatur, quæstio super hoc fuisset aliquandiu agitata, & tandem * venerabili fratri nostro Priori sanctæ Crucis ex ipsius delegatione commissa, pars adversa lite pendente ad apostolicam sedem accedens, veritate tacita confirmationem prædicti privilegij impetravit. Allegabat etiam idem Archiepiscopus ex privilegio taliter im-

& Canonicum
S. Martini de
Castro, de ex-
emptione instru-
tam, definiant.

* Legendam, di-
lecto filio no-
stro